

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA NR 1/2006 KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ WE–TURCJA

z dnia 26 września 2006 r.

ustanawiająca szczegółowe zasady stosowania decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja

(2006/646/WE)

KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ,

uwzględniając Układ z dnia 12 września 1963 r. ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją,

uwzględniając decyzję nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia w życie ostatniego etapu unii celnej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 6, art. 13 ust. 3 i art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komitet Współpracy Celnej ustanowia odpowiednie środki wymagane do wykonania postanowień unii celnej, o których mowa w art. 3, 13 i 28 decyzji nr 1/95; w tym celu przyjął on decyzję nr 1/2001 z dnia 28 marca 2001 r. zmieniającą decyzję nr 1/96 ustanawiającą szczegółowe zasady stosowania decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja ⁽²⁾.
- (2) Konieczne jest dostosowanie przepisów decyzji nr 1/2001 do ostatnich zmian do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽³⁾, dotyczących zwłaszcza możliwej odmowy naliczenia częściowego zwolnienia z należności

celnych w ramach procedury uszlachetniania biernego, w oparciu o metodę wartości dodanej. Konieczne jest również umożliwienie organom celnym państw członkowskich wystawianie wspólnotowych „jednolitych zezwoleń” dla upoważnionych eksporterów i dostarczanie do przyjęcia przez Turcję świadectw przewozowych A.TR sporządzonych na podstawie takich zezwoleń.

- (3) W związku z rozszerzeniem Unii Europejskiej pojawiła się dalsza konieczność dodania tekstu różnych poświadczeń w nowych językach urzędowych Wspólnoty.

- (4) Decyzja nr 1/1999 Komitetu Współpracy Celnej WE–Turcja z dnia 28 maja 1999 r. w sprawie procedur ułatwiających wystawianie świadectw przewozowych EUR.1 i wystawianie deklaracji na fakturze w ramach przepisów regulujących handel na warunkach preferencyjnych pomiędzy Unią Europejską, Turcją i niektórymi państwami europejskimi ⁽⁴⁾ ma na celu ułatwienie wystawiania takich preferencyjnych świadectw pochodzenia przez Wspólnotę i Turcję w kontekście układów o handlu na warunkach preferencyjnych, które Wspólnota i Turcja zawarły z pewnymi państwami i które zapewniają między nimi system kumulacji pochodzenia, oparty na identycznych zasadach określania pochodzenia oraz zakazu jakichkolwiek zwrotów czy zawieszania ceł na rozważane towary; decyzja pozwala eksporterom z Turcji i ze Wspólnoty na korzystanie z deklaracji dostawcy, określających pochodzenie z Turcji lub ze Wspólnoty, zgodnie z wymienionymi zasadami, dotyczących towarów otrzymanych od dostawców przez drugą stronę unii celnej oraz na powiązane metody współpracy administracyjnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 13.2.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 31. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 1/2003 (Dz.U. L 28 z 4.2.2003, str. 51).

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 204 z 4.8.1999, str. 43.

- (5) Decyzja nr 1/2000 Komitetu Współpracy Celnej WE-Turcja z dnia 25 lipca 2000 r. w sprawie uznawania, jako dowodu pochodzenia z Turcji lub ze Wspólnoty, świadectw przewozowych EUR.1 lub deklaracji na fakturze wystawianych przez pewne państwa, które zawarły układ preferencyjny ze Wspólnotą lub z Turcją⁽¹⁾, ma na celu zapewnienie, że towary objęte unią celną będą mogły korzystać z przepisów dotyczących swobodnego obrotu przewidzianych decyzją nr 1/95 także wtedy, gdy są one przywożone do jednej ze stron unii celnej z dołączonym świadectwem pochodzenia wystawionym w państwie, z którym zarówno Wspólnota, jak i Turcja zawarły układy o preferencyjnych warunkach handlu, zapewniające między nimi system kumulacji pochodzenia, oparte na identycznych zasadach określania pochodzenia oraz zakazu jakichkolwiek zwrotów czy zawieszania ceł na rozważane towary.
- (6) Decyzje nr 1/1999 i 1/2000 zostały przyjęte w celu ułatwienia wspólnego stosowania unii celnej i preferencyjnych uzgodnień handlowych między Wspólnotą lub Turcją i niektórymi krajami. Z zastrzeżeniem koniecznych dostosowań mających na celu dostosowanie ich do wspólnotowego dorobku prawnego, należy zatem włączyć do niniejszej decyzji przepisy przewidziane obecnie w decyzjach nr 1/1999 i 1/2000 oraz uchylić te decyzje.
- (7) Po objęciu systemem paneuropejskiej kumulacji pochodzenia innych krajów uczestniczących w partnerstwie eurośródziemnomorskim, opierającym się na deklaracji barcelońskiej przyjętej podczas konferencji eurośródziemnomorskiej, która odbyła się w dniach 27 i 28 listopada 1995 r., należy uwzględnić odniesienie do dowodów pochodzenia EUR-MED.
- (8) W celu ułatwienia wprowadzenia w życie szczegółowych zasad stosowania decyzji nr 1/95 należy zastąpić decyzję nr 1/2001 nową decyzją,
- PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Niniejsza decyzja określa przepisy wykonawcze do decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja, dalej zwanej „decyzją podstawową”.

Artykuł 2

Na potrzeby niniejszej decyzji:

- 1) „państwo trzecie” oznacza państwo lub terytorium, które nie należy do obszaru celnego unii celnej WE-Turcja;

- 2) „strona unii celnej” oznacza z jednej strony obszar celny Wspólnoty, z drugiej strony obszar celny Turcji;
- 3) „państwo” oznacza albo państwo członkowskie Wspólnoty, albo Turcję;
- 4) „Wspólnotowy Kodeks Celny” oznacza Wspólnotowy Kodeks Celny przyjęty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2913/92⁽²⁾;
- 5) „przepisy wykonawcze do Wspólnotowego Kodeksu Celnego” oznaczają rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 22.8.2000, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

TYTUŁ II

PRZEPISY CELNE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO HANDLU TOWARAMI MIĘDZY DWIEMA STRONAMI
UNII CELNEJ

ROZDZIAŁ 1

Postanowienia ogólne

Artykuł 3

Bez uszczerbku dla przepisów o swobodnym obrocie ustanowionych w decyzji podstawowej, Wspólnotowy Kodeks Celny i jego przepisy wykonawcze, które mają zastosowanie w obszarze celnym Wspólnoty, oraz turecki kodeks celny i jego przepisy wykonawcze, które mają zastosowanie na terytorium Turcji, mają zastosowanie w handlu towarami między dwiema stronami unii celnej, zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej decyzji.

Artykuł 4

1. Na potrzeby wprowadzenia w życie art. 3 ust. 4 decyzji podstawowej formalności przywozowe uważa się za dokonane w państwie eksportującym w drodze zatwierdzenia dokumentu niezbędnego do realizacji swobodnego obrotu rozważanymi towarami.

2. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, powoduje powstanie długu celnego związanego z przywozem. Inicjuje ono również nałożenie środków polityki handlowej opisanych w art. 12 decyzji podstawowej, którym towary mogą podlegać.

3. Za moment powstania długu celnego, o którym mowa w ust. 2, uważa się moment zaakceptowania przez organy celne zgłoszenia wywozowego związanego z rozważanymi towarami.

4. Dłużnikiem jest osoba składająca zgłoszenie. W przypadku reprezentacji pośredniej osoba, w której imieniu złożono zgłoszenie, również staje się dłużnikiem.

5. Kwotę należności celnych odpowiadającą kwocie długu celnego ustala się według tych samych zasad co w wypadku akceptacji, z tą samą datą, deklaracji dopuszczenia do swobodnego obrotu rozważanych towarów w celu zakończenia procedury uszlachetnienia czynnego.

ROZDZIAŁ 2

Przepisy dotyczące współpracy administracyjnej w zakresie przepływu towarów

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla art. 11 i 17, dowód wypełnienia wszystkich wymagań dotyczących wprowadzenia w życie przepisów o swobodnym obrocie, ustanowionych w decyzji podstawowej, zostanie przedstawiony w formie dokumentacji wystawionej na żądanie eksportera przez organy celne Turcji lub państwa członkowskiego.

Artykuł 6

1. Dokumentacją, o której mowa w art. 5, jest świadectwo przewozowe A.TR. Wzór tego formularza znajduje się w załączniku 1.

2. Świadectwo przewozowe A.TR. można stosować tylko wtedy, gdy towary są przewożone bezpośrednio między dwiema stronami unii celnej. Jednak towary stanowiące jedną partię mogą być przewożone przez obszary państw trzecich, włączając w to, jeżeli zaistnieje taka potrzeba, przeladunek lub tymczasowe składowanie w takich państwach, pod warunkiem że towary pozostaną pod nadzorem organów celnych w państwie tranzytowym lub składowania oraz nie są poddawane czynnościom innym niż rozładunek, załadunek i czynności niezbędne do zachowania ich w dobrym stanie.

Towary między dwoma państwami unii celnej można transportować rurociągami biegnącymi przez państwa trzecie.

3. Dokumentację poświadczającą wypełnienie wymagań określonych w ust. 2 dostarcza się organom celnym państwa importującego, okazując:

- a) jednolity dokument przewozowy obejmujący przewóz przez obszar państwa trzeciego;
- b) świadectwo wystawione przez organy celne państwa trzeciego:
 - i) zawierające dokładny opis produktów;

- ii) podające daty rozładunku i załadunku produktów oraz, gdy ma to zastosowanie, nazwy statków lub innych użytych środków transportu;
 - iii) poświadczające warunki, pod jakimi produkty przebywały w państwach trzecich; lub
- c) w razie braku powyższych, wszelkie dokumenty udowadniające wypełnienie tych wymagań.

Artykuł 7

1. Świadczenie przewozowe A.TR. jest poświadczane przez organy celne państwa eksportującego, gdy objęte nim towary są wywożone. Jest ono udostępniane eksporterowi w momencie, gdy rzeczywisty wywóz dojdzie do skutku lub zostanie zapewniony.
2. Świadczenie przewozowe A.TR. może zostać poświadczane tylko wtedy, gdy może pełnić rolę dokumentacji wymaganej do zastosowania przepisów o swobodnym obrocie, ustanowionych w decyzji podstawowej.
3. Eksporter ubiegający się o wystawienie świadectwa przewozowego A.TR. będzie przygotowany do dostarczenia w każdej chwili, na żądanie organów celnych państwa eksportującego, w którym wystawiane jest świadectwo przewozowe A.TR., wszystkich odpowiednich dokumentów poświadczających status objętych nim towarów, jak również wypełnienie innych wymagań określonych w decyzji podstawowej oraz w niniejszej decyzji.
4. Organy celne wystawiające świadectwo podejmą wszelkie czynności niezbędne do weryfikacji statusu towarów i realizacji innych wymagań decyzji podstawowej oraz niniejszej decyzji. W tym celu mają prawo zażądać dowodów i przeprowadzić kontrolę ksiąg rachunkowych eksportera oraz inne kontrole, jakie uzna za stosowne. Organy celne wystawiające świadectwo zapewnią również należyte wypełnienie świadectw. W szczególności sprawdzą one, czy miejsce przeznaczone na opis produktów zostało wypełnione w sposób wykluczający możliwość oszukańczych uzupełnień.

Artykuł 8

1. Świadczenie przewozowe A.TR. dostarcza się w ciągu czterech miesięcy od daty jego wystawienia przez organy celne państwa eksportującego organom celnym państwa importującego.

2. Świadczenia przewozowe A.TR., dostarczone organom celnym państwa importującego po ostatecznej dacie ich przedłożenia określonej w ust. 1, mogą zostać przyjęte w wypadku, gdy niedostarczenie dokumentów w terminie wynikało z wystąpienia wyjątkowych okoliczności.

3. W innych wypadkach opóźnionego przedłożenia świadectw organy celne państwa importującego zaakceptują świadectwa przewozowe A.TR., gdy towary zostały dostarczone przez ostateczną datą podaną powyżej.

Artykuł 9

1. Świadczenia przewozowe A.TR. są sporządzane w jednym z języków urzędowych Wspólnoty lub w języku tureckim oraz zgodnie z krajowymi przepisami państwa eksportującego. W razie sporządzenia świadectw w języku tureckim zostaną one również sporządzone w jednym z języków urzędowych Wspólnoty. Świadczenia są wypisywane maszynowo, albo ręcznie z użyciem atramentu i drukowanymi literami.

2. Każdy formularz ma wymiary 210 x 297 mm. Należy użyć papieru w kolorze białym, klejonym, do pisania, niezawierającego masy włóknistej mechanicznej i o gramaturze nieprzekraczającej 25 g/m². Papier powinien być pokryty zielonym wzorem gilozowym, umożliwiającym łatwe dostrzeżenie wszelkich fałszerstw dokonanych za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.

Państwa członkowskie i Turcja mogą zastrzec sobie prawo do samodzielnego drukowania formularzy lub zlecenia ich druku upoważnionym firmom. W tym drugim wypadku każdy formularz powinien zawierać informację o takim upoważnieniu. Każdy formularz musi zawierać nazwę i adres firmy drukarskiej lub oznaczenie, za pomocą którego można ją zidentyfikować. Musi on także zawierać numer seryjny służący do jego identyfikacji.

3. Świadczenia przewozowe A.TR. są wypełniane zgodnie z objaśnieniem znajdującym się w załączniku II oraz wszelkimi dodatkowymi zasadami ustanowionymi w ramach unii celnej.

Artykuł 10

1. Świadczenia przewozowe A.TR. są dostarczane organom celnym państwa importującego zgodnie z procedurami ustanowionymi przez to państwo. Organy mogą wymagać przetłumaczenia świadectwa. Mogą również wymagać, żeby zgłoszeniu przywozowemu towarzyszyło oświadczenie importera potwierdzające, że towary spełniają warunki wymagane do swobodnego obrotu.

2. Stwierdzenie istnienia niewielkich rozbieżności pomiędzy świadectwami przewozowymi A.TR. a dokumentem dostarczonym organom celnym do celów dopełnienia formalności przywzowowych dotyczących towarów nie powoduje samo przez się nieważności świadectw, jeżeli ustalono bez wątpliwości, że świadectwa odpowiadają przedstawionym towarom.

3. Oczywiste błędy formalne, takie jak błędy maszynowe w świadectwach przewozowych A.TR., nie powodują odmowy przyjęcia świadectw, o ile błędy te nie powodują wątpliwości co do poprawności stwierdzeń w świadectwach.

4. W razie kradzieży, utraty lub zniszczenia świadectwa przewozowego eksporter może wystąpić do organu celnego, który wystawił świadectwo, o wydanie duplikatu w oparciu o posiadane przezeń dokumenty wywozowe. Duplikat świadectwa przewozowego A.TR. wystawiony w ten sposób musi zawierać w polu 8 jeden z poniższych wyrazów, wraz z datą wystawienia oraz numerem seryjnym oryginalnego świadectwa:

„ES »DUPLICADO«

CS »DUPLIKÁT«

DA »DUPLIKAT«

DE »DUPLIKAT«

ET »DUPLIKAAT«

EL »ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ«

EN »DUPLICATE«

FR »DUPLICATA«

IT »DUPLICATO«

LV »DUBLIKĀTS«

LT »DUBLIKATAS«

HU »MÁSODLAT«

MT »DUPLIKAT«

NL »DUPLICAAT«

PL »DUPLIKAT«

PT »SEGUNDA VIA«

SL »DVOJNIK«

SK »DUPLIKÁT«

FI »KAKSOISKAPPALE«

SV »DUPLIKAT«

TR »İKİNCİ NÜSHADİR«.

Artykuł 11

1. W drodze odstępstwa od art. 7, można stosować uproszczoną procedurę wystawiania świadectw przewozowych A.TR., przy zapewnieniu zgodności z poniższymi przepisami.

2. Organy celne państwa eksportującego mogą zezwolić dowolnemu eksporterowi, dalej zwanemu „upoważnionym eksporterem”, dokonującemu częstych przewozów, dla których można wystawiać świadectwa przewozowe A.TR., i który zapewnia, zgodnie z uznaniem właściwych organów, wszelkie niezbędne gwarancje dotyczące weryfikacji statusu towarów, na niedostarczenie w momencie wywozu urzędowi celnemu państwa eksportującego towarów, ani wniosku o świadectwo przewozowe A.TR. obejmujące te towary, w celu otrzymania świadectwa przewozowego A.TR. na warunkach ustanowionych w art. 7.

3. Organy celne odmawiają udzielenia eksporterom, którzy nie zapewniają wszystkich gwarancji uznanych przez organy za wymagane zezwolenia, o którym mowa w ust. 2. Właściwe organy mogą w każdym momencie uchylić upoważnienie. Muszą to zrobić, gdy upoważniony eksporter przestał spełniać odpowiednie warunki lub zapewniać powyższe gwarancje.

4. Upoważnienie wystawiane przez organy celne będzie określać w szczególności:

a) urząd odpowiedzialny za wstępne poświadczenie świadectw;

b) sposób, w jaki upoważniony eksporter musi dowieść, że wykorzystano te świadectwa;

c) w przypadkach, o których mowa w ust. 5 lit. b), organ odpowiedzialny za dokonanie późniejszej weryfikacji, o której mowa w art. 16.

5. W upoważnieniu zostanie ustalone, według wyboru właściwych organów, że pole zarezerwowane na poświadczenie celne musi albo:

a) zostać uprzednio opatrzone pieczęcią właściwego urzędu celnego państwa eksportującego oraz podpisem przedstawiciela urzędu lub jego faksymile; albo

b) zostać opatrzone przez upoważnionego eksportera specjalną pieczęcią zatwierdzoną przez organy celne państwa eksportującego i zgodną ze wzorem w załączniku III. Taka pieczęć może być wydrukowana na formularzach.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 lit. a), należy umieścić jedno z poniższych określeń w polu 8 („Uwagi”) świadectwa przewozowego A.TR.:

„ES »Procedimiento simplificado«

CS »Zjednodušený postup«

DA »Forenklet fremgangsmåde«

DE »Vereinfachtes Verfahren«

ET »Lihtsustatud tolliprotseduur«

EL »Απλουστευμένη διαδικασία«

EN »Simplified procedure«

FR »Procédure simplifiée«

IT »Procedura semplificata«

LV »Vienkāršota procedūra«

LT »Supaprastinta procedūra«

HU »Egyszerűsített eljárás«

MT »Procedura simplifikata«

NL »Vereenvoudigde regeling«

PL »Procedura uproszczona«

PT »Procedimento simplificado«

SL »Poenostavljen postopek«

SK »Zjednodušený postup«

FI »Yksinkertaistettu menettely«

SV »Förenklat förfarande«

TR »Basitleştirilmiş prosedür«.

7. Wypełnione świadectwo, zawierające określenie podane w ust. 6 i podpisane przez upoważnionego eksportera, jest równoważne dokumentowi poświadczającemu spełnienie warunków określonych w art. 5.

Artykuł 12

1. Eksporter często wywożący towary z państwa członkowskiego Wspólnoty, innego niż to, w którym znajduje się jego siedziba, może uzyskać status upoważnionego eksportera obejmujący taki eksport.

W tym celu musi on złożyć wniosek do właściwych organów celnych państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego siedziba oraz przechowywana jest dokumentacja poświadczająca

status rozważanych towarów i spełnienie pozostałych wymagań decyzji podstawowej oraz niniejszej decyzji.

2. Gdy organy, o których mowa w ust. 1, uznają, że wymagania określone w art. 11 zostały spełnione, i wystawią upoważnienie, powiadomią one organy celne zainteresowanych państw członkowskich.

3. W wypadkach gdy adres weryfikacji nie został z góry wydrukowany w polu 14 świadectwa przewozowego A.TR., eksporter umieszcza w polu 8 („Uwagi”) świadectwa przewozowego A.TR. odniesienie do państwa członkowskiego, które wystawiło upoważnienie, do którego organy celne Turcji mają wysłać prośby o późniejszą weryfikację, zgodnie z art. 16.

Artykuł 13

W momencie gdy towary znajdują się pod kontrolą urzędu celnego jednej ze stron unii celnej, możliwe jest zastąpienie oryginalnego świadectwa przewozowego A.TR. jednym lub większą liczbą świadectw przewozowych A.TR., w celu wysyłki wszystkich lub części towarów do innego miejsca przeznaczenia w granicach obszaru celnego unii celnej. Docelowe świadectwa przewozowe A.TR. są wystawiane przez urząd celny, pod którego kontrolą znajdują się produkty.

Artykuł 14

1. Organy celne państw członkowskich Wspólnoty oraz Turcji przekażą sobie nawzajem, poprzez Komisję Wspólnot Europejskich, wzory odcisków pieczęci używanych w ich urzędach celnych do wystawiania świadectw przewozowych oraz adresy organów celnych odpowiedzialnych za weryfikację tych świadectw.

2. W celu zapewnienia właściwego stosowania niniejszej decyzji Wspólnota i Turcja będą udzielać sobie wzajemnej pomocy, poprzez właściwe organy celne, przy sprawdzaniu autentyczności świadectw przewozowych A.TR. oraz poprawności zawartych w nich informacji.

Artykuł 15

1. Nie naruszając postanowień art. 7 ust. 1, świadectwa przewozowe A.TR. mogą być wyjątkowo wystawiane po wywozie towarów, których dotyczą, jeżeli:

a) nie zostały wystawione podczas wywozu z powodu błędów, nieumyślnych opuszczeń lub nadzwyczajnych okoliczności; lub

b) zostanie wykazane i uznane przez organy celne, że świadectwo przewozowe A.TR. zostało wystawione, ale nie zaakceptowane do przywozu z przyczyn technicznych.

2. Korzystając z postanowień ust. 1, eksporter musi we wniosku podać miejsce i datę wywozu produktów objętych świadectwem przewozowym A.TR. oraz uzasadnić swój wniosek.

3. Organy celne mogą wystawić świadectwo przewozowe A.TR. z mocą wsteczną wyłącznie po zweryfikowaniu, że informacje zawarte we wniosku dostarczonym przez eksportera są zgodne z informacjami w odpowiedniej ewidencji.

4. Świadectwa przewozowe A.TR. wystawione z mocą wsteczną są oznaczone w polu 8 jednym z następującym określeń:

„ES »EXPEDIDO A POSTERIORI«

CS »VYSTAVENO DODATEČNĚ«

DA »UDSTEDT EFTERFØLGENDE«

DE »NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT«

ET »TAGANTJÄRELE VÄLJA ANTUD«

EL »ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ«

EN »ISSUED RETROSPECTIVELY«

FR »DÉLIVRÉ A POSTERIORI«

IT »RILASCIATO A POSTERIORI«

LV »IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI«

LT »RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS«

HU »KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL«

MT »MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT«

NL »AFGEGEVEN A POSTERIORI«

PL »WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNI«

PT »EMITIDO A POSTERIORI«

SL »IZDANO NAKNADNO«

SK »VYDANÉ DODATOČNE«

FI »ANNETTU JÄLKIKÄTEEN«

SV »UTFÄRDAT I EFTERHAND«

TR »SONRADAN VERİLMİŞTİR.«.

Artykuł 16

1. Późniejsze weryfikacje świadectw przewozowych A.TR. są przeprowadzane wrywkowo bądź też w wypadku, gdy organy celne państwa importującego mają uzasadnione wątpliwości dotyczące autentyczności świadectw, statusu objętych nimi towarów lub spełnienia innych wymagań decyzji podstawowej lub niniejszej decyzji.

2. W celu wykonania postanowień ust. 1 organy celne państwa importującego przekażą świadectwo przewozowe A.TR. organom celnym państwa eksportującego, jak również fakturę, o ile została dostarczona, lub kopie tych dokumentów, podając, gdy ma to zastosowanie, powody badania. Wszelkie dokumenty i uzyskane informacje sugerujące nieprawidłowość danych na świadectwie przewozowym A.TR. należy przekazać w uzasadnieniu do prośby o weryfikację.

3. Weryfikację przeprowadzają organy celne państwa eksportującego. Na jej potrzeby mają prawo żądać wszelkich dowodów oraz przeprowadzać badania ksiąg rachunkowych eksportera i wszelkie innych kontrole, które uznają za stosowne.

4. Jeżeli organy celne państwa importującego podejmują decyzję o zawieszeniu zastosowania regulacji celnych, wynikających z przepisów o swobodnym obrocie ustanowionych w decyzji podstawowej, wobec rozważanych towarów w czasie oczekiwania na wyniki weryfikacji, importer będzie miał możliwość dopuszczenia towarów, po podjęciu uznanych za konieczne środków zapobiegawczych.

5. Organy celne wnioskujące o weryfikację zostaną bezzwłocznie poinformowane o jej wynikach. Wyniki te jasno wskazują, czy dokumenty są autentyczne i czy rozważane towary można uznać za pozostające w swobodnym obrocie w unii celnej, oraz czy spełnione zostały pozostałe wymagania decyzji podstawowej i niniejszej decyzji.

6. Jeżeli, w sytuacji rodzącej uzasadnione wątpliwości, brak jest odpowiedzi w okresie dziesięciu miesięcy od daty wniosku o weryfikację albo jeżeli odpowiedź nie zawiera wystarczających informacji do ustalenia autentyczności sprawdzanego dokumentu lub faktycznego statusu towarów, organy celne składające prośbę odmówią – poza sytuacją uzasadnioną wyjątkowymi okolicznościami – zastosowania regulacji celnych wynikających z przepisów o swobodnym obrocie, ustanowionych w decyzji podstawowej.

Artykuł 17

1. W drodze odstępstwa od art. 5, przepisy o swobodnym obrocie ustanowione w decyzji podstawowej stosuje się także do towarów przywożonych do jednej ze stron unii celnej, jeżeli towarzyszy im dowód pochodzenia z Turcji lub ze Wspólnoty, z siedzibą w państwie, grupie państw lub na terytorium objętym postanowieniami układów o handlu na warunkach preferencyjnych zawartych między zarówno Wspólnotą, jak i Turcją a tym państwem, grupą państw lub terytorium, zapewniających system kumulacji pochodzenia powodujący stosowanie identycznych zasad określania pochodzenia oraz zakazu zwrotów i zwalniania z należności celnych rozważanych towarów.

2. Procedury współpracy administracyjnej, ustanowione w regułach pochodzenia obowiązujących układów o handlu na warunkach preferencyjnych, stosuje się do dowodów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 18

W razie sporów dotyczących procedur weryfikacji, o których mowa w art. 16, których nie można rozwiązać między organami celnymi występującymi z wnioskiem o weryfikację a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji, lub też w razie wątpliwości dotyczących interpretacji niniejszej decyzji, należy je zgłosić do Komitetu Współpracy Celnej.

Rozwiązywanie sporów między importerem a organami celnymi państwa importującego zawsze podlega ustawodawstwu tego państwa.

Artykuł 19

Nakłada się kary na każdą osobę, która sporządza lub powoduje sporządzenie dokumentu zawierającego nieprawidłowe infor-

macje, w celu objęcia regulacjami celnymi wynikającymi z przepisów o swobodnym obrocie ustanowionych w decyzji podstawowej.

ROZDZIAŁ 3**Przepisy dotyczące towarów przewożonych przez podróżnych****Artykuł 20**

Jeżeli nie są one przeznaczone do celów handlowych, towary przewożone przez podróżnych z jednej części unii celnej do drugiej części unii celnej podlegają przepisom o swobodnym obrocie ustanowionym w decyzji podstawowej, nie będąc przedmiotem świadectwa, o którym mowa w rozdziale 2, o ile zostały one zgłoszone jako towary spełniające warunki swobodnego obrotu i nie ma wątpliwości co do prawidłowości takiego zgłoszenia.

ROZDZIAŁ 4**Przesyłki pocztowe****Artykuł 21**

Przesyłki pocztowe (obejmujące także paczki) podlegają przepisom o swobodnym obrocie ustanowionym w decyzji podstawowej, nie będąc przedmiotem świadectwa, o którym mowa w rozdziale 2, o ile na opakowaniu lub w dołączonych dokumentach brak jest oznaczenia, że towary znajdujące się w przesyłce nie spełniają warunków określonych w decyzji podstawowej. Oznaczenie takie ma postać żółtej etykiety, której wzór znajduje się w załączniku IV, przytwierdzonej, we wszystkich tego rodzaju wypadkach, przez właściwe organy państwa eksportującego.

TYTUŁ III**PRZEPISY CELNE STOSOWANE W HANDLU TOWARAMI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI****ROZDZIAŁ 1****Przepisy dotyczące wartości celnej towarów****Artykuł 22**

Przy wyliczaniu wartości celnej towarów państw trzecich nie bierze się pod uwagę kosztów transportu, ubezpieczenia, opłat przeładunkowych i obsługi związanej z transportem, które miały miejsce po przywozie towarów na terytorium unii celnej, o ile zostały one przedstawione osobno, poza zapłaconą lub należną ceną za te towary.

ROZDZIAŁ 2**Uszlachetnianie bierne****Artykuł 23**

Do celów niniejszego rozdziału termin „handel trójstronny” oznacza system, w którym produkty kompensacyjne po uszlachetnieniu biernym są dopuszczane do swobodnego obrotu z częściowym lub całkowitym zwolnieniem z należności celnych na obszarze jednej ze stron unii celnej, innej niż ta, z której dokonano tymczasowego wywozu towarów.

Artykuł 24

Przy dopuszczaniu produktów kompensacyjnych lub zamiennych do swobodnego obrotu w ramach systemu handlu trójstronnego stosuje się arkusz informacyjny INF 2 informujący o tymczasowo wywożonych towarach w ruchu trójstronnym, w celu uzyskania częściowego lub całkowitego zwolnienia dla produktów kompensacyjnych lub zamiennych.

Artykuł 25

1. Arkusz informacyjny INF 2 wystawia się, dla ilości towaru zgłoszonego do procedury, w jednym oryginale i jednej kopii, na formularzach zgodnych ze wzorem określonym w załączniku 71 przepisów wykonawczych do Wspólnotowego Kodeksu Celnego, jeżeli jest wystawiany we Wspólnocie, i zgodnych ze wzorem określonym w tureckim prawie celnym na podstawie tego załącznika, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, jeżeli jest wystawiany w Turcji. Formularze są wypełniane w jednym z urzędowych języków Wspólnoty lub w języku tureckim. Urząd celny wejścia poświadcza oryginał i kopię arkusza informacyjnego INF 2. Urząd zatrzymuje kopię i zwraca oryginał osobie składającej zgłoszenie.

2. Urząd wejścia, który ma poświadczyć arkusz informacyjny INF 2, określi w polu 16 środki użyte do zidentyfikowania tymczasowo wywożonych towarów.

3. W razie pobrania próbek, albo użycia ilustracji lub opisów technicznych, urząd, o którym mowa w ust. 1, poświadczy autentyczność takich próbek, ilustracji lub opisów technicznych poprzez przytwierdzenie pieczęci celnej na nich (gdy pozwala na to ich postać) lub też na opakowaniu, w taki sposób, aby uniemożliwić manipulowanie nimi.

Do próbek, ilustracji lub opisów technicznych należy dołączyć etykietę opatrzoną pieczęcią urzędu i zawierającą informacje odnośnie do zgłoszenia wywozowego, w sposób, który zapobiegnie ewentualnej podmianie.

Próbki, ilustracje i opisy techniczne, o poświadczonej autentyczności i opieczetowane zgodnie z ust. 3, są zwracane eksporterowi, który okaże je razem z nienaruszonymi pieczęciami w momencie powrotnego przywozu produktów kompensacyjnych lub zamiennych.

4. W wypadkach wymagających analizy, której wyniki będą znane dopiero po poświadczeniu przez urząd celny arkusza informacyjnego INF 2, dokument zawierający wyniki analizy

zostanie przekazany eksporterowi w zapieczetowanej i zabezpieczonej przez manipulacjami kopercie.

Artykuł 26

1. Urząd celny wyjścia poświadcza na oryginale fakt opuszczenia przez towary obszaru celnego i zwraca go osobie, która go okazała.

2. Importer produktów kompensacyjnych lub zamiennych okazuje oryginał arkusza informacyjnego INF 2 oraz, gdy ma to zastosowanie, dokumentów identyfikacyjnych w urzędzie dokonującym odprawy.

Artykuł 27

1. W wypadku gdy urząd celny wystawiający arkusz informacyjny INF 2 uważa, że należy uzupełnić ten arkusz dodatkowymi informacjami, powinien wprowadzić do niego odpowiednie dane. W razie braku miejsca na arkuszu należy załączyć dodatkowy arkusz. Fakt dodania załącznika należy zaznaczyć na oryginale.

2. Urząd celny poświadczający arkusz informacyjny INF 2 może zostać poproszony o dokonanie weryfikacji autentyczności arkusza oraz poprawności znajdujących się w nim informacji po dokonaniu odprawy celnej.

3. W wypadku serii przesyłek można wystawić wymaganą liczbę arkuszy informacyjnych INF 2 na uzgodnioną ilość towarów lub produktów. Można także zastąpić początkowy arkusz informacyjny następnymi arkuszami informacyjnymi. Gdy używany jest tylko jeden arkusz informacyjny, urząd celny, dla którego arkusz został przeznaczony, może zaznaczyć na oryginale ilość towarów lub produktów. W razie braku miejsca na arkuszu należy załączyć dodatkowy arkusz. Fakt dodania załącznika należy zaznaczyć na oryginale.

4. Organy celne mogą zezwolić na użycie podsumowujących arkuszy informacyjnych INF 2 do przepływów handlowych handlu trójstronnego zawierających dużą liczbę operacji, obejmujących całkowitą wartość przywozu/wywozu w danym okresie.

5. W wyjątkowych sytuacjach arkusz informacyjny INF 2 można wystawić z mocą wsteczną, ale nie przekraczając terminu wygaśnięcia wymaganego okresu przechowywania dokumentów.

Artykuł 28

W razie kradzieży, utraty lub zniszczenia arkusza informacyjnego INF 2 podmiot gospodarczy może wystąpić do organu celnego, który go poświadczył, o wydanie duplikatu. Urząd może uznać wniosek, jeżeli można wykazać, że tymczasowo wywożone towary objęte takim duplikatem nie zostały jeszcze powrotnie przywiezione.

Oryginał i kopie tak wystawionego arkusza informacyjnego są oznaczone jednym z następujących określeń:

„ES	»DUPLICADO«
CS	»DUPLIKÁT«
DA	»DUPLIKAT«
DE	»DUPLIKAT«
ET	»DUPLIKAAT«
EL	»ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ«
EN	»DUPLICATE«
FR	»DUPLICATA«
IT	»DUPLICATO«
LV	»DUBLIKĀTS«
LT	»DUBLIKATAS«
HU	»MÁSODLAT«
MT	»DUPLIKAT«
NL	»DUPLICAAT«
PL	»DUPLIKAT«
PT	»SEGUNDA VIA«
SL	»DVOJNIK«
SK	»DUPLIKÁT«
FI	»KAKSOISKAPPALE«
SV	»DUPLIKAT«
TR	»İKİNCİ NÜSHADİR«.

Artykuł 29

Na produkty kompensacyjne, które mają zostać dopuszczone do swobodnego obrotu, może zostać udzielone częściowe zwolnienie z należności przywozowych, w drodze uznania kosztu operacji uszlachetniania za podstawę wartości celnej.

Organy celne odmówią naliczenia częściowego zwolnienia z należności przywozowych w oparciu o powyższy przepis, jeżeli przed dopuszczeniem produktów kompensacyjnych do swobodnego obrotu zostanie ustalone, że jedynym celem dopuszczenia z zerową stawką celną do swobodnego obrotu tymczasowo wywożonych towarów, które nie pochodzą z jednej ze stron unii celnej, w rozumieniu tytułu II, rozdział 2, sekcja 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz tytułu II, rozdział 2, sekcja 1 tureckiego kodeksu celnego, było odniesienie korzyści z zastosowania tego przepisu.

Reguły wartości celnej towarów ustanowione we Wspólnym Kodeksie Celnym oraz tureckim kodeksie celnym stosuje

się *mutatis mutandis* do kosztów uszlachetniania, które nie uwzględniają towarów tymczasowo wywożonych.

ROZDZIAŁ 3

Towary powracające

Artykuł 30

1. Towary, które zostały wywiezione z terytorium jednej strony unii celnej, a następnie wwieziona na terytorium drugiej strony unii celnej i dopuszczone do swobodnego obrotu w okresie trzech lat, zostają, na żądanie właściwej osoby, zwolnione z należności przywozowych.

W razie konieczności wzięcia pod uwagę nadzwyczajnych okoliczności, trzyletni okres może zostać przekroczony.

2. W wypadku gdy, przed wywozem towarów z obszaru celnego jednej strony unii celnej, powracające towary zostaną dopuszczone do swobodnego obrotu ze zmniejszoną lub zerową stawką celną, z powodu ich specjalnego przeznaczenia, zwolnienie z cła na mocy ust. 1 zostanie udzielone, tylko jeżeli mają być powrotnie przywiezione z tym samym przeznaczeniem.

Jeżeli cel przywozu rozważanych towarów zmienił się, naliczona kwota należności przywozowych zostanie zmniejszona o wszelkie kwoty pobrane od towarów, gdy zostały one po raz pierwszy dopuszczone do swobodnego obrotu. Nie przyznaje się zwrotów, gdy druga kwota przekracza kwotę pobraną przy dopuszczeniu powracających towarów do swobodnego obrotu.

3. Zwolnienie z należności przywozowych na mocy ust. 1 nie jest udzielane w wypadku towarów wywiezionych z obszaru celnego jednej strony unii celnej w ramach procedury uszlachetniania biernego, jeżeli towary te nie pozostaną w takim stanie, w jakim zostały wywiezione.

Artykuł 31

Zwolnienia z należności przywozowych na mocy art. 30 udziela się tylko wtedy, gdy towary zostały powrotnie przywiezione w takim stanie, w jakim były wywożone.

Artykuł 32

Artykuły 30 i 31 stosuje się *mutatis mutandis* do produktów kompensacyjnych pierwotnie wywiezionych lub ponownie wywiezionych po procedurze uszlachetniania czynnego.

Kwotę należności przywozowych ustala się w oparciu o zasady stosowane w procedurze uszlachetniania czynnego, a za datę ponownego wywozu produktów kompensacyjnych uważa się datę dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Artykuł 33

Towary powracające są zwolnione z należności przywózowych, nawet jeżeli stanowią one tylko część towarów wcześniej wywiezionych z terytorium drugiej strony unii celnej.

Powyższy przepis ma zastosowanie również wtedy, gdy towary są częściami lub akcesoriami należącymi do urządzeń, instrumentów lub innych produktów uprzednio wywiezionych z terytorium drugiej strony unii celnej.

Artykuł 34

1. W drodze odstępstwa od art. 31, powracające towary należące do jednej z następujących kategorii są zwolnione z należności przywózowych:

a) towary, które po wywiezieniu z terytorium drugiej strony unii celnej nie były poddawane żadnym czynnościom poza tymi, które były wymagane do zachowania ich w dobrym stanie lub też zmieniały wyłącznie ich wygląd;

b) towary, które po wywiezieniu z terytorium drugiej strony unii celnej były poddawane czynnościom innym niż te, które były wymagane do zachowania ich w dobrym stanie lub też zmieniały wyłącznie ich wygląd, ale które okazały się wadliwe lub nieprzydatne do ich zamierzonego użycia, o ile spełniony jest jeden z następujących warunków:

— czynności takie były przeprowadzane wobec towarów wyłącznie w celu ich naprawy lub przywrócenia ich dobrego stanu,

— nieprzydatność towarów do ich zamierzonego użycia stała się oczywista dopiero po rozpoczęciu takich czynności.

2. Jeżeli wobec powracających towarów wykonano czynności dozwolone na mocy ust. 1 lit. b) i takie czynności doprowadziłyby do objęcia towarów należnościami przywózowymi, gdyby nastąpiły w ramach procedury uszlachetniania biernego, stosować należy zasady naliczania cła zgodne z tą procedurą.

Jednak jeżeli wobec towarów wykonano czynności polegające na naprawie i przywróceniu do dobrego stanu, wymagane na skutek nieprzewidzianych okoliczności, które wystąpiły po obu stronach unii celnej, a fakt ten został uznany przez organy celne, udziela się zwolnienia z należności przywózowych, pod warunkiem że wskutek takiej operacji wartość powracających towarów nie będzie wyższa niż ich wartość w momencie wywozu z obszaru celnego drugiej strony unii celnej.

3. Do celów ust. 2 akapit drugi:

a) określenie „wymagane naprawy i przywracanie do dobrego stanu” oznacza wszelkie działania zapobiegające uszkodzeniom eksploatacyjnym i szkodom materialnym, którymi towary zostały dotknięte w czasie, gdy znajdowały się na zewnątrz terytoriów obu stron unii celnej, bez przeprowadzenia których towary nie mogłyby być w dalszym ciągu używane w zwykły sposób i w celach, do których zostały przeznaczone;

b) wartość powracających towarów, w wyniku czynności, które wobec nich przeprowadzono, uznaje się za nie wyższą od ich wartości w momencie wywozu z terytorium drugiej strony unii celnej, jeżeli wykonane czynności nie wykraczają poza zakres ściśle niezbędny do umożliwienia użytkowania towarów w takim samym stopniu, w jakim było to możliwe w momencie wywozu.

Jeżeli naprawy lub przywracanie do dobrego stanu towarów wymaga dołączenia części zamiennych, dołączenie takie jest ograniczone wyłącznie do tych części, które są ściśle niezbędne do umożliwienia użytkowania towarów w takim samym stopniu, w jakim było to możliwe w momencie wywozu.

Artykuł 35

Podczas wypełniania formalności celnych dotyczących wywozu organy celne wystawiają, na żądanie zainteresowanej osoby, dokument zawierający informacje niezbędne do identyfikacji towarów, w razie ich powrotu na obszar celny jednej ze stron unii celnej.

Artykuł 36

1. Jako towary powracające akceptuje się następujące kategorie:

— towary, dla których okazane zostają następujące dokumenty dołączone do świadectwa dopuszczenia do swobodnego obrotu:

a) kopia zgłoszenia wywózowego zwrócona eksporterowi przez organy celne lub potwierdzona przez te organy kopia takiego dokumentu; lub

b) arkusz informacyjny, na mocy art. 37.

W wypadku gdy dowody dostępne organom celnym w urzędzie celnym powrotnego przywozu lub pochodzące od zainteresowanej osoby i możliwe do potwierdzenia przez organy wskazują, że towary zgłoszone do swobodnego obrotu były pierwotnie wywiezione z terytorium drugiej strony unii celnej oraz że w tym czasie spełniały warunki do ich uznania za towary powracające, dokumenty, o których mowa w lit. a) i b), nie są wymagane,

— towary objęte karnetem ATA wystawionym na terytorium drugiej strony unii celnej.

Towary te mogą zostać uznane za towary powracające w okresie spełniającym limit czasowy określony w art. 30 nawet wtedy, gdy ważność karnetu ATA już wygasła.

We wszystkich wypadkach należy dopełnić następujących formalności:

— zweryfikować informacje podane w polach A–G karty powrotnego przywozu,

— wypełnić odcinek kontrolny i pole H arkusza powrotnego przywozu,

— zachować kartę powrotnego przywozu.

2. Ustęp 1 tiret pierwsze nie ma zastosowania do międzynarodowych przewozów materiałów do pakowania, środków transportowych oraz pewnych towarów przyjmowanych na mocy specjalnych porozumień celnych, których autonomiczne lub umowne przepisy stanowią, że dokumenty celne nie są w takich wypadkach wymagane.

Nie ma ono także zastosowania w wypadku, gdy towary mogą zostać zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu ustnie bądź w inny sposób.

3. Gdy uznają to za stosowne, organy celne w urzędzie celnym powrotnego przywozu mogą domagać się od zainteresowanej osoby dostarczenia dodatkowych dowodów, w szczególności do celów identyfikacji powracających towarów.

Artykuł 37

Arkusze informacyjne INF 3 jest sporządzany w oryginale i dwóch kopiach, na formularzach zgodnych ze wzorami określonymi w załączniku 110 do przepisów wykonawczych Wspólnotowego Kodeksu Celnego, jeżeli jest wystawiany we Wspólnocie, i zgodnych ze wzorem określonym w tureckim prawie celnym na podstawie tego załącznika, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, jeżeli jest wystawiany w Turcji. Formularze są wypełniane w jednym z urzędowych języków Wspólnoty lub w języku tureckim.

Artykuł 38

1. Na wniosek eksportera organy celne w urzędzie celnym wywozu wystawiają arkusz informacyjny INF 3 w momencie wypełniania formalności eksportowych dotyczących rozważanych towarów, jeżeli eksporter oświadczy, że jest prawdopodobny powrót tych towarów poprzez urząd celny drugiej strony unii celnej.

2. Na wniosek eksportera arkusz informacyjny INF 3 może także zostać wystawiony przez organy celne w urzędzie celnym wywozu po wypełnieniu formalności eksportowych dotyczących rozważanych towarów, pod warunkiem że organy mogą ustalić w oparciu o posiadane przez siebie informacje, że dane we wniosku odpowiadają wywożonym towarom.

Artykuł 39

1. Arkusz informacyjny INF 3 zawiera wszystkie informacje wymagane przez organy celne do celów identyfikacji wywożonych towarów.

2. Jeżeli oczekuje się, że wywożone towary powrócą na terytorium drugiej strony unii celnej lub na terytoria obu stron unii celnej poprzez różne urzędy celne, inne niż urząd celny wywozu, eksporter może prosić o wystawienie wielu arkuszy informacyjnych INF 3, obejmujących całkowitą ilość wywożonych towarów.

Podobnie, eksporter może prosić organy celne, które wystawiły arkusz informacyjny INF 3, o zastąpienie go wieloma arkuszami INF 3, obejmującymi całkowitą ilość towarów zawartą w pierwotnie wystawionym arkuszu informacyjnym INF 3.

Eksporter może także prosić o wystawienie arkusza informacyjnego INF 3 tylko dla części wywożonych towarów.

Artykuł 40

Oryginał i jedna kopia arkusza informacyjnego INF 3 zostają zwrócone eksporterowi do okazania w urzędzie celnym powrotnego przywozu. Druga kopia zostaje umieszczona w aktach urzędu celnego, który go wystawił.

Artykuł 41

Urząd celny powrotnego przywozu umieści na oryginale i na kopii arkusza informacyjnego INF 3 ilość powracających towarów zwolnionych z należności przywozowych, zachowując oryginał i wysyłając kopię, opatrzoną numerem referencyjnym oraz datą zgłoszenia do swobodnego obrotu, do organu celnego, który ją wystawił.

Organ celny porówna przysłaną kopię z kopią przez niego posiadaną i umieści ją w aktach.

Artykuł 42

W razie kradzieży, utraty lub zniszczenia oryginału arkusza informacyjnego INF 3 zainteresowana osoba może wystąpić do organu celnego, który go wystawił, o wydanie duplikatu. Organ celny uwzględni wniosek, jeśli okoliczności będą to uzasadniały. Duplikat wystawiony w ten sposób musi zostać oznaczony jednym z poniższych określeń:

„ES »DUPLICADO«
 CS »DUPLIKÁT«
 DA »DUPLIKAT«
 DE »DUPLIKAT«
 ET »DUPLIKAAT«
 EL »ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ«
 EN »DUPLICATE«
 FR »DUPLICATA«
 IT »DUPLICATO«
 LV »DUBLIKĀTS«
 LT »DUBLIKATAS«
 HU »MÁSODLAT«
 MT »DUPLIKAT«
 NL »DUPLICAAT«
 PL »DUPLIKAT«
 PT »SEGUNDA VIA«
 SL »DVOJNIK«
 SK »DUPLIKÁT«
 FI »KAKSOISKAPPALE«
 SV »DUPLIKAT«
 TR »İKİNCİ NÜSHADİR“.

Organ celny zaznaczy na posiadanej przez niego kopii arkusza informacyjnego INF 3, że wystawiono duplikat.

Artykuł 43

1. Na wniosek organów celnych w urzędzie celnym powrotnego przywozu organy celne w urzędzie celnym wywozu przekażą tym pierwszym wszystkie dostępne im informacje, które umożliwią ustalenie, czy towary spełniają warunki niezbędne do zastosowania przepisów określonych w tym rozdziale.

2. Na potrzeby złożenia wniosku i przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, można użyć arkusza informacyjnego INF 3.

ROZDZIAŁ 4

Ustalanie dowodów preferencyjnego pochodzenia terytoriach stron unii celnej

Artykuł 44

Niniejszy rozdział ustanawia zasady mające ułatwić:

- wystawianie świadectw przewozowych EUR.1 lub EUR-MED i wystawianie deklaracji na fakturze lub deklaracji na fakturze EUR-MED na mocy układów regulujących handel na warunkach preferencyjnych zawartych pomiędzy zarówno Unią Europejską, jak i Turcją a niektórymi państwami, grupami państw lub terytoriami, które ustanawiają system kumulacji pochodzenia, określający stosowanie identycznych zasad określania pochodzenia oraz zakaz zwrotów czy zwalniania z ceł rozważanych towarów;
- współpracę administracyjną w tym celu między organami celnymi państw członkowskich Wspólnoty oraz Turcji.

Artykuł 45

1. W celu realizacji postanowień art. 44 lit. a) dostawcy towarów, które znajdują się w swobodnym obrocie w unii celnej i mają być przewożone między dwiema stronami unii celnej, dostarczają deklarację, dalej zwaną „deklaracją dostawcy”, określającą status pochodzenia dostarczanych towarów w związku z regułami pochodzenia przyjętymi w mających zastosowanie układach o preferencyjnych warunkach handlu.

2. Deklaracje dostawcy są używane przez eksporterów na potrzeby dokumentacji dowodowej, w szczególności jako uzasadnienie podczas ubiegania się o wystawienie świadectw przewozowych EUR.1 lub EUR-Med., lub jako podstawa do wystawiania deklaracji na fakturach lub deklaracji na fakturach EUR-MED.

Artykuł 46

Poza wypadkami przewidzianymi w art. 47 dostawca dostarcza osobną deklarację dla każdej partii towarów.

Dostawca włącza deklarację do faktury handlowej dotyczącej danej partii towarów, do dowodu dostawy lub do jakiegokolwiek innego dokumentu handlowego opisującego towary w sposób wystarczająco dokładny, aby umożliwić ich identyfikację.

Dostawca może dostarczyć deklarację w każdym momencie, nawet po dostarczeniu towarów.

Artykuł 47

1. Jeżeli dostawca regularnie dostarcza konkretnemu klientowi towary, których status pochodzenia zapewne pozostanie niezmienny w znaczącym okresie, może dostarczyć pojedynczą deklarację dostawcy obejmującą kolejne dostawy towarów, dalej zwaną „długoterminową deklaracją dostawcy”. Długoterminowa deklaracja dostawcy może zostać wystawiona na okres o długości do jednego roku od daty wystawienia deklaracji.

2. Długoterminowa deklaracja dostawcy może zostać wystawiona retrospektywnie. W takim wypadku okres ważności deklaracji nie może przekroczyć jednego roku od daty jej wejścia w życie.

3. Dostawca bezzwłocznie poinformuje nabywcę, jeżeli długoterminowa deklaracja dostawcy utraci ważność w odniesieniu do dostarczanych towarów.

Artykuł 48

1. Deklaracja dostawcy wydawana jest na formularzu opisanym w załączniku V, a długoterminowa deklaracja dostawcy na formularzu opisanym w załączniku VI.

2. Deklaracja dostawcy opatrzona jest oryginalnym ręcznym podpisem dostawcy i może być wystawiona na gotowym formularzu. Jeżeli jednak faktura i deklaracja dostawcy są sporządzone komputerowo, deklaracja dostawcy nie musi być podpisana ręcznie, pod warunkiem że dostawca przekaże klientowi pisemne zobowiązanie, przyjmując całkowitą odpowiedzialność za każdą deklarację dostawcy, która się do niego odnosi, tak jakby była przez niego ręcznie podpisana.

Artykuł 49

1. W celu realizacji postanowień art. 44 lit. b) organy celne państw członkowskich Wspólnoty oraz Turcji będą udzielać sobie wzajemnej pomocy w zakresie sprawdzania poprawności informacji podanych w deklaracjach dostawców.

2. Aby zweryfikować poprawność i autentyczność deklaracji dostawcy, organy celne państwa, w którym wystawiono lub sporządzono dowód statusu pochodzenia, mogą domagać się od eksportera uzyskania od dostawcy świadectwa informacyjnego INF 4. Świadectwo informacyjne INF 4 jest sporządzane na formularzach zgodnych ze wzorem określonym w załączniku V do rozporządzenia Rady (WE) nr 1207/2001⁽¹⁾, jeżeli jest wystawiane we Wspólnocie,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1207/2001 z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie procedur ułatwiających wystawianie świadectw przewozowych EUR.1, sporządzanie deklaracji na fakturze i formularzy EUR.2 i wydawanie zezwoleń niektórym upoważnionym eksporterom w ramach przepisów regulujących handel na warunkach preferencyjnych między Wspólnotą Europejską i niektórymi krajami oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 3351/83 (Dz.U. L 165 z 21.6.2001, str. 1. Załącznik V do rozporządzenia poprawiony w Dz.U. L 170 z 29.6.2002, str. 88).

i zgodnych ze wzorem określonym w tureckim prawie celnym na podstawie tego załącznika, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, jeżeli jest wystawiane w Turcji. Formularz wypełniany jest w jednym z języków urzędowych Wspólnoty lub w języku tureckim. Organy celne państwa, które musi udzielić informacji, albo państwa, które się o nie ubiega, mogą domagać się o przetłumaczenie informacji zawartych w okazanych im dokumentach na jeden z języków urzędowych lub na język danego państwa.

3. Świadectwo informacyjne INF 4 wystawiane jest przez organy celne państwa, w którym dostawca ma siedzibę. Organy celne mają prawo do żądania przedłożenia wszelkich dowodów, badania ksiąg rachunkowych dostawcy lub dokonywania innych badań, które uznają za stosowne.

4. Organy celne państwa, w którym dostawca ma siedzibę, wystawiają świadectwo informacyjne INF 4 w okresie trzech miesięcy od otrzymania wniosku dostarczonego przez dostawcę, zaznaczając, czy otrzymana od dostawcy deklaracja była, czy też nie była, prawidłowa.

5. Wypełnione świadectwo zostaje wydane dostawcy, do przekazania eksporterowi, w celu przekazania organom członkowskim państwa, w którym wystawiany lub sporządzany jest dowód statusu pochodzenia.

Artykuł 50

1. Dostawca sporządzający deklarację dostawcy będzie przechowywać całość dokumentacji poświadczającej prawidłowość deklaracji przez okres co najmniej trzech lat.

2. Organy celne, które przyjęły wniosek o wystawienie świadectwa informacyjnego INF 4, będą przechowywać formularz wniosku przez okres co najmniej trzech lat.

Artykuł 51

1. Jeżeli eksporter nie będzie w stanie okazać świadectwa informacyjnego INF 4 w ciągu czterech miesięcy od jego żądania przez organy celne państwa, w którym wystawiono lub sporządzono dowód statusu pochodzenia, organy te mogą zwrócić się z bezpośrednią prośbą do organów celnych państwa, w którym dostawca ma siedzibę, aby potwierdzić status rozważanych produktów w zakresie reguł pochodzenia, które umożliwia mający zastosowanie układ o handlu na warunkach preferencyjnych.

2. W celu realizacji postanowień ust. 1 organy celne ubiegające się o weryfikację wyślą organom celnym państwa, w którym dostawca ma siedzibę, wszystkie dostępne im informacje i podadzą powody formalne i merytoryczne ich zapytania.

Do wniosku dołączą wszystkie uzyskane dokumenty i informacje, które sugerują, że deklaracja dostawcy jest nieprawidłowa.

3. Podczas przeprowadzania weryfikacji organy celne państwa, w którym dostawca ma siedzibę, mogą domagać się wszelkiej dokumentacji, przeprowadzać badania ksiąg rachunko-

wych producenta oraz wykonywać inne rodzaje weryfikacji, które uznają za stosowne.

4. Organy celne ubiegające się o weryfikację zostaną bezzwłocznie poinformowane o jej wynikach przy użyciu świadectwa informacyjnego INF 4.

5. W razie braku odpowiedzi przez okres pięciu miesięcy od daty złożenia prośby o weryfikację lub w sytuacji gdy odpowiedź nie zawiera wystarczających informacji do określenia rzeczywistego pochodzenia produktów, organy celne państwa, w którym wystawiany lub sporządzany jest dowód statusu pochodzenia, uzna ten dowód za nieważny w oparciu o zakwestionowane dokumenty.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 52

Niniejszym uchyla się decyzje nr 1/1999, nr 1/2000 i nr 1/2001. Odniesienia do przepisów w uchylonych decyzjach należy interpretować jako odniesienia do odpowiednich przepisów niniejszej decyzji. Deklaracje dostawców, w tym długoterminowe deklaracje dostawców, sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, zachowują ważność.

Deklaracje dostawców zgodne z formularzami w decyzji nr 1/1999 mogą być sporządzane przez okres dwunastu miesięcy od wejścia w życie niniejszej decyzji, z wyjątkiem przypadków, gdy są one używane przez eksporterów jako dowody wspierające wnioski o wystawienie świadectw przewozowych

EUR-MED lub jako podstawa do sporządzenia deklaracji na fakturze EUR-MED.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Ankarze, dnia 26 września 2006 r.

W imieniu Komitetu Współpracy Celnej
P. FAUCHERAND
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE

1. Eksporter (nazwa, pełny adres, państwo) ☐		A.TR. nr A 000000	
		2. Dokument transportowy (opcjonalnie) nr data	
3. Odbiorca (nazwa, pełny adres, państwo) (opcjonalnie)		4. STOWARZYSZENIE między EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĄ GOSPODARCZĄ a TURCJĄ	
		5. Państwo wywozu	6. Państwo przeznaczenia ⁽¹⁾
7. Informacje o transporcie (opcjonalnie)		8. Uwagi	
9. Numer pozycji	10. Oznaczenia i liczby; Liczba i rodzaj opakowań (dla towarów masowych podaj nazwę statku, numer wagonu kolejowego lub pojazdu); Opis towarów	11. Waga brutto (kg) lub inna miara (hl, m ³ itp.)	
12. POŚWIADCZENIA CELNE Deklarację poświadczono Pieczęć Dokument wywozowy ⁽²⁾ : Formularz nr Urząd celny Państwo wystawiające (Miejsce i data) (Podpis)		13. DEKLARACJA EKSPORTERA Ja, niżej podpisany, oświadczam, że towary opisane powyżej spełniają warunki niezbędne do wystawienia tego świadectwa. (Miejsce i data) (Podpis)	

(1) Wstaw nazwę państwa członkowskiego lub Turcji.
(2) Wypełnij tylko, gdy wymaga tego państwo eksportujące.

<p>14. WNIOSK O WERYFIKACJĘ, do:</p> <p>☐</p>	<p>15. WYNIK WERYFIKACJI</p>
<p>Wymagana jest weryfikacja autentyczności i prawidłowości niniejszego świadectwa</p> <p>..... (Miejsce i data)</p> <p style="text-align: right;">Pieczeń</p> <p>..... (Podpis)</p>	<p>Przeprowadzona weryfikacja wykazała, że niniejsze świadectwo ⁽¹⁾</p> <p>☐ zostało wystawione przez podany urząd celny i że zawarte w nim informacje są prawidłowe</p> <p>☐ nie spełnia wymagań w zakresie autentyczności i prawidłowości (zobacz dołączone uwagi)</p> <p>..... (Miejsce i data)</p> <p style="text-align: right;">Pieczeń</p>
<p>Pełny adres wnioskującego urzędu</p>	<p>..... (Podpis)</p> <p>..... ⁽¹⁾ Wstaw x w odpowiednim polu.</p>

ZAŁĄCZNIK II

UWAGI WYJAŚNIAJĄCE DO ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO

I. Zasady wypełniania świadectwa przewozowego

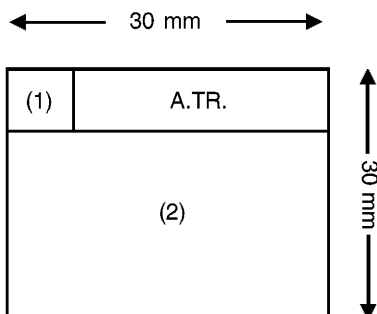
1. Świadectwo przewozowe A.TR. jest sporządzane zgodnie z przepisami art. 9 ust. 1.
2. Świadectwo przewozowe A.TR. nie może zawierać żadnych wymazanych miejsc ani nadpisanych wyrazów. Zmiany wprowadza się, przekreślając nieprawidłowe dane i dodając niezbędne poprawki. Każda taka zmiana musi być parafowana przez osobę wypełniającą świadectwo i poświadczona przez organy celne.

Opis produktów musi zostać umieszczony w przeznaczonym do tego polu bez pozostawiania wolnych wierszy. Jeżeli pole nie jest całkowicie wypełnione, należy umieścić pod ostatnim wierszem opisu poziomą linię, a puste miejsce przekreślić.

II. Dane wpisywane w poszczególnych polach

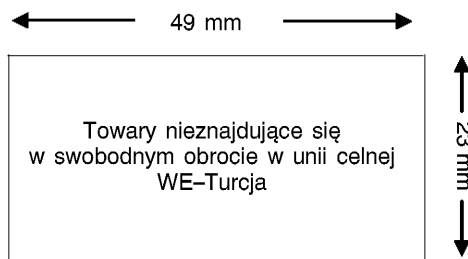
1. Podaj pełne imię i nazwisko osoby lub nazwę firmy oraz pełny adres.
2. Gdy ma zastosowanie, podaj numer dokumentu transportowego.
3. Gdy ma zastosowanie, podaj imię i nazwisko osoby (osób) lub nazwę firmy (firm), które są odbiorcami towarów.
5. Podaj nazwę państwa, z którego towary są wywożone.
6. Podaj nazwę odnośnego państwa.
9. Podaj numer porządkowy w odniesieniu do całkowitej liczby artykułów objętych świadectwem.
10. Podaj oznaczenia, numery, ilość, rodzaje opakowań oraz normalny handlowy opis towarów.
11. Podaj masę brutto towarów opisanych w polu 10, wyrażoną w kilogramach lub innych jednostkach (hl, m³ itp.).
12. Wypełnia organ celny. Gdy ma zastosowanie, podaj informacje odnoszące się do dokumentu wywozowego (rodzaj i numer formularza, nazwa urzędu celnego i wystawiającego państwa).
13. Wstaw miejsce i datę, podpis i nazwę eksportera.

ZAŁĄCZNIK III

Specjalna pieczęć, o której mowa w art. 11 ust. 5

- (1) Inicjały lub godło eksportującego państwa.
(2) Dane niezbędne do identyfikacji upoważnionego eksportera.

ZAŁĄCZNIK IV

Żółta etykieta, o której mowa w art. 21

ZAŁĄCZNIK V

DEKLARACJA DOSTAWCY

Deklaracja dostawcy, której treść została umieszczona poniżej, musi być sporządzana zgodnie z informacjami w przypisach. Same przypisy nie muszą być jednak reprodukowane.

DEKLARACJA

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że towary wymienione w tym dokumencie (1)
 pochodzą z (2) i są zgodne z regułami pochodzenia obowiązującymi w wymianie
 handlowej na warunkach preferencyjnych z (3).

Oświadczam, że:

- kumulacja została zastosowana z (nazwa kraju/krajów)
 kumulacja nie została zastosowana (4).

Zobowiązuję się do udostępnienia organom celnym wszelkich dodatkowych dokumentów, które uznają one za stosowne:

..... (5)

..... (6)

..... (7)

(1) Jeżeli dotyczy to tylko niektórych wymienionych towarów, powinny one być jasno wskazane lub oznaczone, a oznaczenie podane w deklaracji w poniższy sposób: „... wymienione w tym dokumencie i oznaczone ... pochodzą z ...”.

(2) Wspólnota, Turcja, albo państwo, grupa państw lub terytorium, o których mowa w art. 44 lit. a).

(3) Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium, o których mowa w art. 44 lit. a).

(4) Wypełnić i skreślić odpowiednią rubrykę.

(5) Miejsce i data.

(6) Imię, nazwisko i stanowisko w firmie.

(7) Podpis.

ZAŁĄCZNIK VI

DŁUGOTERMINOWA DEKLARACJA DOSTAWCY

Deklaracja dostawcy, której treść została umieszczona poniżej, musi być sporządzana zgodnie z informacjami w przypisach. Same przypisy nie muszą być jednak reprodukowane.

DEKLARACJA

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że towary wymienione poniżej:

..... (1)

..... (2),

które są regularnie dostarczane do (3), pochodzą z (4)

i są zgodne z regułami pochodzenia obowiązującymi w wymianie handlowej na warunkach preferencyjnych z (5).

Oświadczam, że:

kumulacja została zastosowana z (nazwa kraju/krajów)

kumulacja nie została zastosowana (6).

Deklaracja ta obowiązuje dla wszystkich przyszłych dostaw tych produktów wysyłanych z: do (7).

Zobowiązuję się do bezzwłocznego poinformowania o unieważnieniu niniejszej deklaracji.

Zobowiązuję się do udostępnienia organom celnym wszelkich dodatkowych dokumentów, które uznają one za stosowne.

..... (8)

..... (9)

..... (10)

(1) Opis.

(2) Opis handlowy w postaci jak na fakturach, np. numer modelu.

(3) Nazwa firmy, której dostarczane są towary.

(4) Wspólnota, Turcja albo państwo, grupa państw lub terytorium, o których mowa w art. 44 lit. a).

(5) Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium, o których mowa w art. 44 lit. a).

(6) Wypełnić i skreślić odpowiednią rubrykę.

(7) Należy podać daty. Okres nie powinien przekraczać 12 miesięcy.

(8) Miejsce i data.

(9) Imię, nazwisko i stanowisko, nazwa i adres firmy.

(10) Podpis.